

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CXXV. Joannes X. Anno Christi 914. Ludovici III. 15. Constantini VIII. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](#)

tentissima meretricis Theodore mari omnia moverentur. Accessit vero ad potentiam ejus, quod defuncto Adelberto Marchione Tusciae, loco ipsius regnau filius ejus ex Berta conjuge Vido nomine Maroziam scortum Sergii in uxori acceperit. Hac omnia Luitprandus ejus temporis scriptor. Quanta autem est potentia Tusciae Marchionum, ex eodem auctore probè intelligere potes, dum de ipso hæc ait: Hic Rex potius, quam Marchio poterat appellari, in nullo quippe mihi est inferior, nisi solummodo nomine.

CXXV. JOANNES X.

ANNO CHRISTI 914

LUDOVICI III. 15. CONSTANTI

VIII. 3.

JOANNEM X. Joannis filium, Romanum Ravennæ Episcopum in summum Sacerdotium Theodoræ Bar. an. favor evexit. (1) Pontifex conse-
912. §. 12 cratus est anno 914. mense Aprili
Pag. §. exeunte, & partum arte malâ Ponti-
7. 8. ficatum haud malè gessit. Saracenos qui arcem Garilianam ad ostium Li-
ris, & Latii fines positam, annum
jam quadragesimum tenebant, me-
ximo

ximo totius Italiæ damno atque periculo, Constantini *Porphyrogeniti*, Berengarii, & aliorum Principum auxiliis fatus, in primis verò Apostolorum Petri & Pauli ope adjutus, tantâ clade affecit, ut cæsi aut capti omnes ad unum fuerint. Postea Berengarium die ipso solemnî Paschæ ritè constituit Imperatorem, simul ut gratiam referret, simul ut excitaret ad Romanam Ecclesiam tuendam ab infensis. (2) Idem Legatum misit Bar. an. Compastellam ad venerandum corpus sancti Jacobi, cum litteris ad Silenandum ejusdem Urbis Episcopum, ut preces pro se ad eundem Apostolum funderet. Eodem Pontifice, reconciliata inter Orientalem & Occidentalem Ecclesiam pax, Pag. 420. §. 1. quam turbaverat controversia de matrimonio ab Imperatore Leone Sapientie contracto quartâ vice. Græci enim duce Nicolao *Mystico* Episcopo Constantinopolitanorum, illud damnabant tanquam fornicationem; Legati verò Apostolicæ Sedis, quamvis veritum severiore Græcæ Ecclesiæ disciplinâ, tamen, ut in eo rerum statu, permittendum, ratumque habent-

bendum propugnaverat. Hæc atque
his similia Joannem effecere laudabilem. Illud ei unum vitio datur, quod
Bar. an. 925, §. 8. affirmavit Archi-Episcopatum Re-
mensem Hugoni Heriberti Comiti Aquitaniæ filio, qui nondum quin
Bar. an. quennii tempus exp̄l̄isset. (3) Anno 928,
928. §. 2. Pontificatus sui decimo quanto jam ex
Pag. § 1. 2 acto, instinctu Maroziae, quæ Vidoni
Tusciæ Marchioni nupta, non secus
arque antea Mater, Romæ domina-
batur, conjectus in carcerem, anima
cervicali interclusâ, perit. Sic quæ
femina studium exculit, odium femine
abstulit. (4)

ANNOTATIONES.

(1) Baronius ad an. 915. §. 3. Quod ad
Joannem Papam nuncupatum spectat, pa-
truit contigisse, ut qui invasor, fur, &
latro ingressus erat, accedente Cleri con-
sensu, haberet cœperit legitimus Romanus
Pontifex; cuius quidem rei argumento
sunt legationes ex diversis orbis partibus
ad eum missæ; magis verò cultus fuit,
cum ejus operâ Saraceni, ita ut audisti
sunt extinti.

(2) Docet id Anonymus in Carmine
Panegyrico De laudibus Berengarii Augusti
lib. 4. inter Scriptores Rerum Italicarum
tom.

tom. 2. pag. 405. 406. Berengarius factus Imperator confirmavit Romanæ Ecclesiæ ea omnia, quæ prius eidem data fuerant à Pippino, Carolo Magno, aliisque. Eam confirmationem à lectori pro suggestu recitataam subicit idem *Anonymous* pag. 412.

Sed facta silentia tandem:

*Lectitat Augusti concessos munere pagos
Præsulis obsequio, gradibus stans lector in
altis.*

*Cesare quo nōrint omnes data manuera,
predo*

Uterius paveat sacras sibi sumere terras. Locum hunc illustrat Valesius sic: Finitis populi acclamationibus & laudibus, ac votis, & facto tandem silentio, lector stans summis in gradibus Basilica S. Petri legit Berengarii Augusti litteras, paulo antè ab eo promissas, quibus omnium superiorum Principum donationes confirmabantur, & quicunque pagi, seu regiones ac Urbes, Basilica S. Petri data olim fuerant à Pippino, Carolo Magno, aliisque, à Berengario Augusto eidem, ac Joanni Pape concedebantur, nominatimque exprimebantur: ut omnes scirent ab Augusto Berengario data hæc esse beato Petro, vel potius confirmata, & terras loco sacro attributas, ac veluti sacras nemo amplius sibi vindicare auderet.

3. Flo-

(3) Flodoardus lib. 4. Historia Reimensis cap. 20. tom. 17. Bibl. Patr. pag. 605.

Baronius ad an. 925. §. 9. Illud planum tunc primum contigit in Ecclesia Deideri monstrum, nunquam hactenus in ore Christiano visum nec auditum; immo nuptio mente conceptum.

S. Bernardus epist. 42. seu *De Officiis Episcoporum* cap. 7. pag. 477. Scholasti pueri, & impuberes adolescentuli ob sanguinis dignitatem promoventur ad Ecclesiasticas dignitates, & de ferula transiuntur ad principandum Presbyteri: latiores interim, quod virgas evaserint, quam quod meruerint principatum: nam illis blanditur adeptum, quam ademptum magisterium.

(4) Hieronymus Rubeus lib. 1. Historia venatis pag. 255.

CXXVI. LEO VI.

ANNO CHRISTI 897.
CONSTANTINI VIII. 17. CUM
ROMANO.

LEO VI. Christophori Primicerii filius, sine auctore dicitur à Papino, Baronio, Ciaconio, Papebro-

chii,